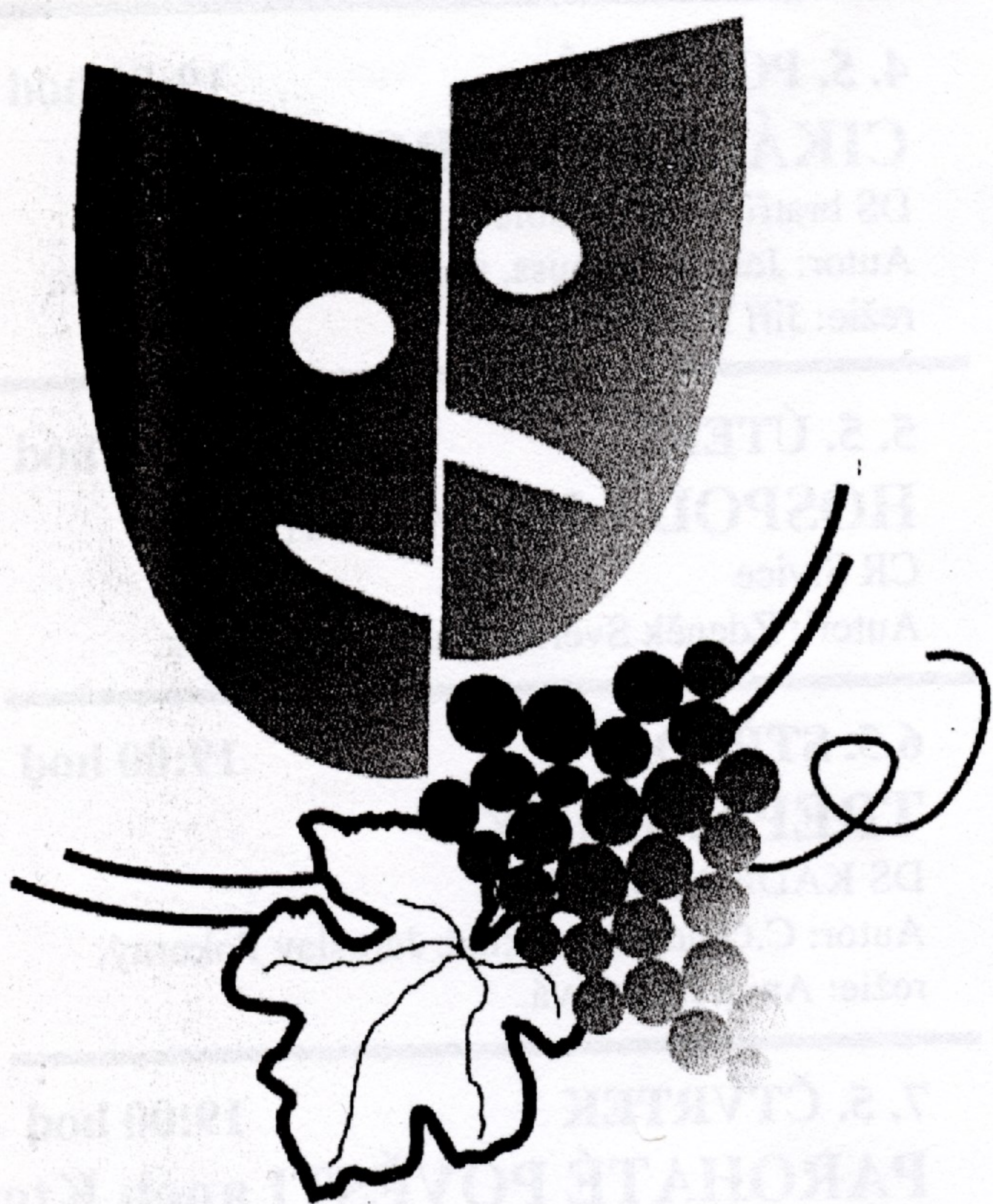

FORBÍNA

Zpravodaj
Krajské divadelní přehlídky

JARNÍ SEŠLOST
Boleradice 2009

*Licenční postupová přehlídka
venkovských divadelních
souborů*

*číslo 6.
9. května 2009*

PROGRAM

4. 5. PONDĚLÍ 19:00 hod

CIKÁNSKÝ BARON

DS bratří Mrštíků Boleradice

Autor: Johann Strauss, úprava: Milan Klapetek,
režie: Jiří Merlíček.

5. 5. ÚTERÝ 19:00 hod

HOSPODA NA MÝTINCE

CR Sivice

Autoři: Zdeněk Svěrák, Ladislav Smoljak.

6. 5. STŘEDA 19:00 hod

TREPERENDY

DS KADET Starovičky

Autor: C. Goldoni, překlad: Jaroslav Pokorný,
režie: Anna Haluzová.

7. 5. ČTVRTEK 19:00 hod

PAROHATÉ POVĚSTI aneb Kterak Jedovnice k parohům ve znaku přišly

DS Vlastimil Jedovnice

Autor: Marie Janíčková, režie: Leoš Blažek,
hudba: David Janíček.

8. 5. PÁTEK 19:00 hod

NAŠE MĚSTEČKO

Městské ochotnické Tylovo divadlo Újezd u Brna

Autor: T. Wilder, překlad: Martin Hilský,
režie: Radek Mezuláník st.

9. 5. SOBOTA 15:00 hod

JEDNOHO DNE PŘIŠLA

DS „Bavorské ochotnické divadlo“

Autor: Eduard Rovner,
dramatizace a režie: Zdeňka Krososková.

.....

19:00 hod

PÍRKO Z ANDĚLA

DS Loutky bez nitek – divadelně hudební soubor
Němčičky

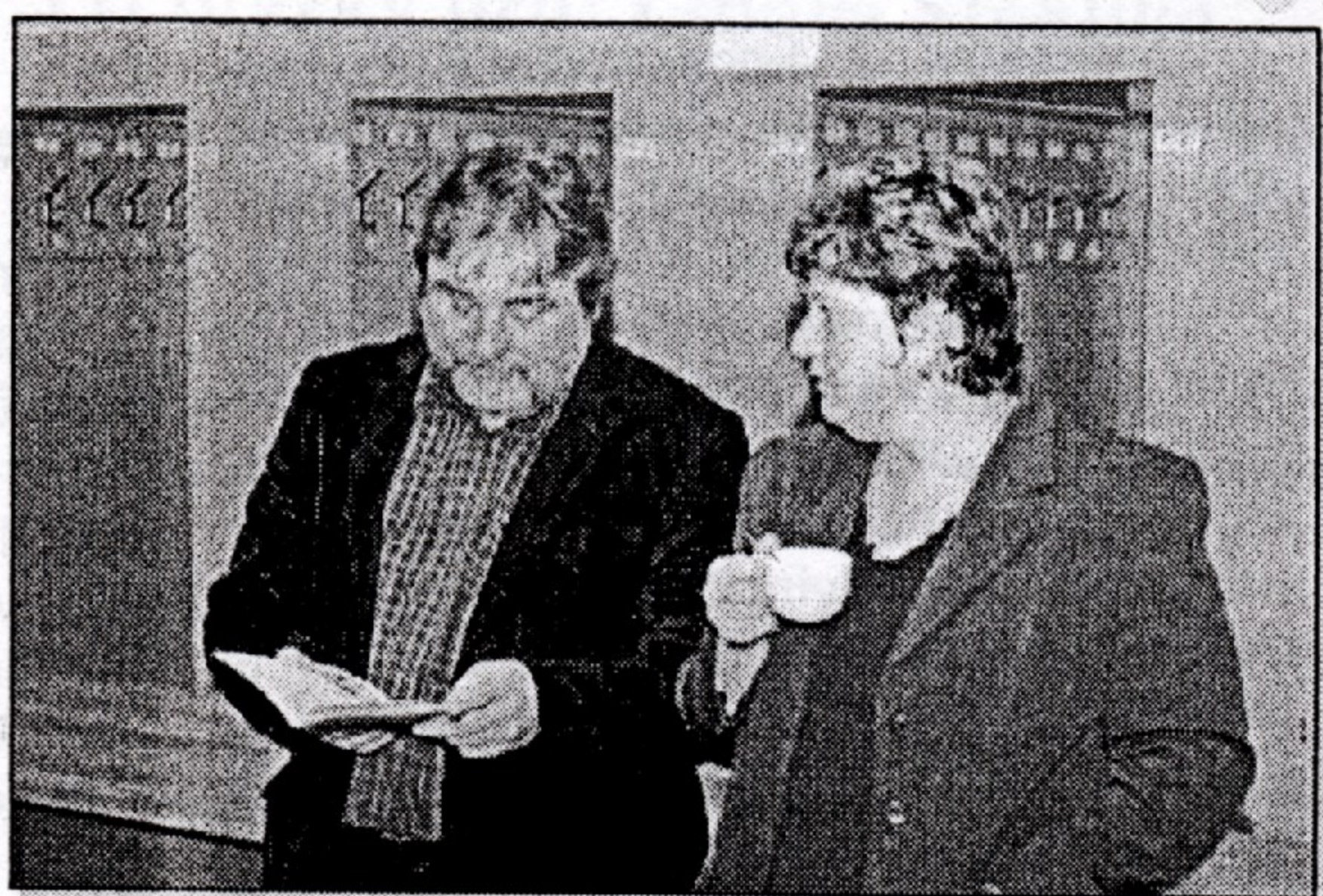
Režie: Ivo Kovařík, Robert Šíbl.

10. 5. NEDĚLE 16:00 hod

SPOLEČNOST

DS Prkno Veverská Bítýška – host přehlídky

Autor: Eduard Rovner, překlad: I. Rodriguez,
režie: Pavel Vašíček.

Dětská hádanka

o soudku, v němž se dvě vína nesmíchají, došla nejméně v předchozích dvou dnech programu Jarní Sešlosti naplnění. Každý, kdo zhlédl čtvrtěční jedovnické a včerejší újezdské představení, jistě ví, co mám na mysli. Srovnání poetiky obou kusů vyznívá zcela protichůdně – na jedné straně divoce živočišné kabaretní představení Jedovnických, na straně druhé komorní, lyrická a vysoce duchovní Wilderova hra Újezdských. Osobně jsem dalek toho, a ostatně mně to ani nepřísluší, abych stavěl nějaké žebříčky, co je dobře, a co ne. To ať si zváží povolanější – porota a vy diváci.

Přece jenom si ale drobnou poznámku neodpustím. Obě představení si našla svého diváka. To mi vyplynulo z letmého průzkumu, který jsem si sestavil z náhodně vedených hovorů, ale i ze svodky pořadatelské tajné služby. Nepotkal jsem však nikoho, kdo by stejně vášnivě hájil právo na existenci jednoho, či druhého a naopak. Názory se prostě vyhranily v souladu s už výše zmíněnou poetikou souborů a její harmonií s vnitřní poetikou diváka. A tak to má být. Divák má být zdravě jitřen.

Včera jsem na tomto místě psal, že se na Újezd a jejich Wildera moc těším. Před lety jsem měl možnost vidět tuto hru v profesionálním provedení, a tak se k očekávanému zážitku přidružila zvědavost, jak to újezdští chlapi a děvčata zvládnou. Protože hrát lyrické drama tohoto kalibru v kompletní délce v amatérských podmínkách, to už chce kus odvahy.

Takže ano. Pro většinu přihlížejících to bylo jedno ze zřídka, ne-li vůbec první seznámení s filozofií existencialismu, a to v její duchovní variantě. Leckdo si ještě vzpomene na maturitní trápení s francouzskými levicovými existencialisty Sartrem a Camusem. I ti vycházejí ze stejného principu lidského bytí – tedy že naše životy jsou již okamžikem zrození pevně vedeny ke smrti, která tak jak tak dříve či později ukončí ono pozemské pachtění. V extrémní poloze to znamená: sedni si a čekej; ať uděláš, co chceš, stejně je ti to k ničemu. Ryzí nihilismus. Nic + nic = nic.

My jsme však byli svědky jiného pohledu na smysl naší existence. Filozofie Wilderovy hry totiž nabízí naději. Naději, že život každého z nás má pokračování a že stav, ve kterém se právě nacházíme – tedy čekání na to, kdy kameník na náš náhrobek doklepne to druhé datum, ohraničující naše dny – že má pokračování v našich činech a zejména v našich potomcích.

- pokračování -

Je na divákovi, jaké poselství si z této hry odnesl. Jenže. Co mně na hře vadilo, bylo zejména její dramaturgické uchopení. A to hlavně v délce a rozvlácnosti. Chvilími jsem byl vděčný za modrý plyš pod zadkem, dovedu si představit, jak se musí vrtět diváci na tvrdých židlích někde v sokolovně. Mohly zato rozvleklé promluvy režisérovy, které mimo až pozitivistických podrobností vynikaly mravním karatelstvím často až na hranici banality. A aby to nebylo málo, při svatbě nám to všechno pěkně zopakoval kněz. Jednoznačně – méně mnohdy znamená více, a to by této inscenaci podle mého jenom prospělo.

Přesto, viděli jsme výborné představení, které řadu diváků obrátilo k myšlenkám, na které v každodenním shonu nemají čas.

Dnešní program bude zase „vajíčkový“ – odpolední lehká komedie Bavorských a večerní muzikál Loutek bez nitek se, doufám, také v jednom soudku nesmíchají. Zvláště od Loutek se dá očekávat zážitek ne nepodobný tomu včerejšímu, i když v jiném provedení. Jsem přesvědčen, že svým pěveckým talentem naše publikum opět nadchnou. Příjemný divadelní půlden v boledickém divadle vám všem milým divákům přeje principál.

Stanislav Svoboda

Recenze

Městské ochotnické Tylovo divadlo Újezd u Brna: Naše městečko

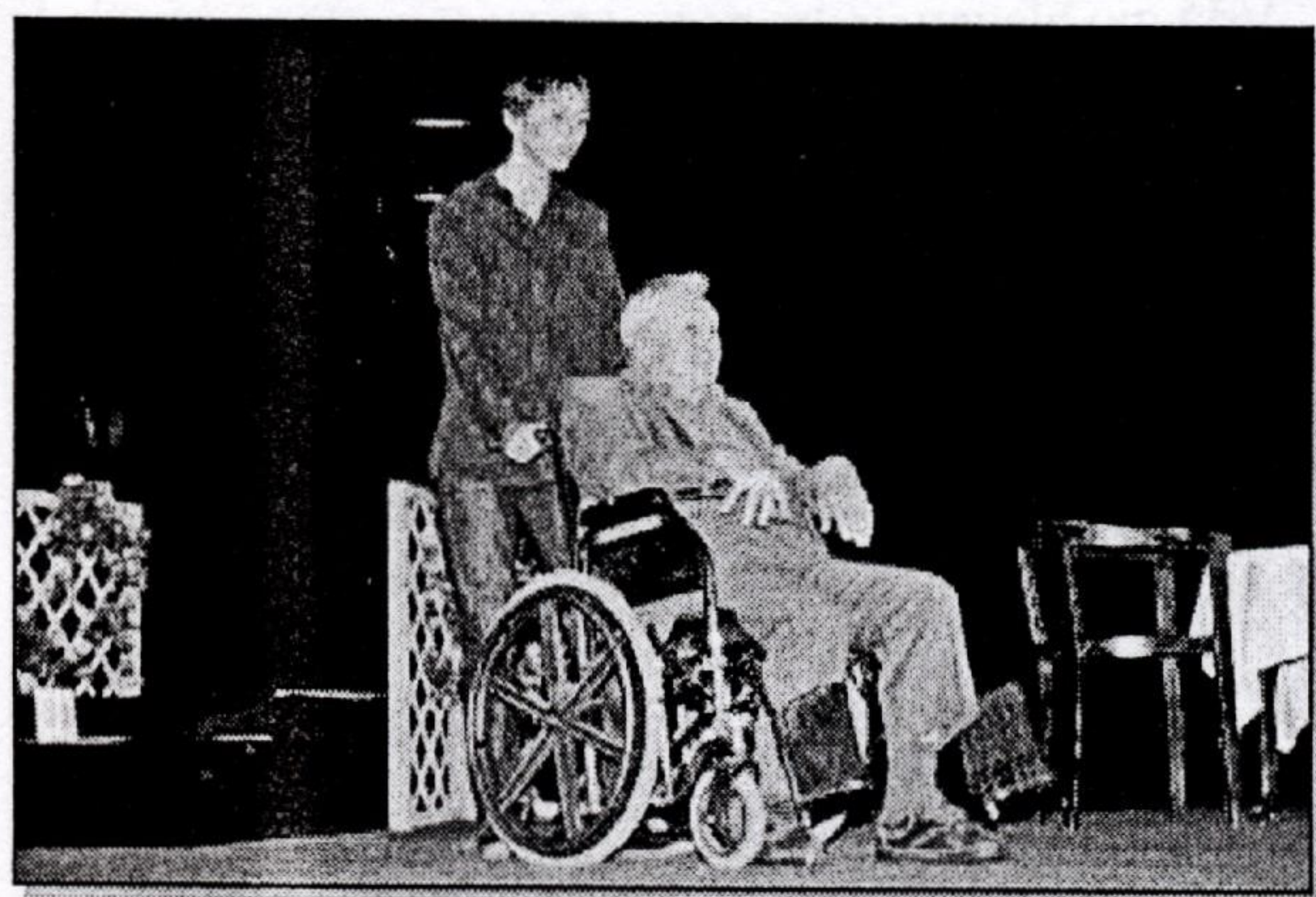
Protože soubor hrál nesoutěžně (a o to více si to užil), nejsou následující řádky porotní recenzí, ale pouze několika nesouvislými poznámkami (možná mírně poučeného) diváka.

Naše městečko Thorntona Wildera je zvláštním kouskem. Jeho nedějovost, důraz na postavy a postavičky, na mikrokosmos lidského hemžení v celkem běžných situacích, lyrično i reflexivnost může případné inscenátory zavést na scestí typu „rodinného seriálu“, kde se nic neděje, a přesto se najdou diváci, kteří jej hltají. Zde je však něco víc a újezdští inscenátoři to rozpoznali. Děj a příhody obyvatel Grovers's Corners jsou formou, skořápkou k hlubšímu hledání toho, co je na životě v rámci plynutí času důležité. Maličkosti, žabomyší problémy dostávají jinou hodnotu tváří v tvář smrti, věčnosti, vědomí budoucnosti. Neexistuje jedna pravda. Existuje touha, energie, láska – které se projevují v takových banálních maličkostech, jako jsou rodinné stereotypy i stereotypy městečka, „řeči“, aby se neřeklo, drobné klípky, řešení „výchovy“ dětí či laskavá sounáležitost lidí, kteří se znají, kteří „vědí“. Hrdiny nejsou jednotliví lidé, hrdinou je městečko jako celek.

Protože jde o značně civilní herectví, je pro soubor mimořádně obtížné. Všech asi dvacet „osobností“, které se objeví na scéně, musí mít rozměry hlavních plnokrevných představitelů, nad které se ještě

vymyká postava Režiséra, tedy vypravěče, hybatele, ducha či velkého manipulátora městečka, bez jehož vedení by hra ztratila smysl. Je třeba říci, že tento prostor pro herecký koncert s minimem prostředků jeho představitel Jiří Doležal naplnil – životem a laskavostí vědoucího času. Něco problémů přinesly ostatní figury – podle zkušenosti toho kterého představitele a v první části inscenace, tedy v prvním a druhém dějství hry. Souboru vcelku dobře vycházely některé živé dialogy existujících lidí s konkrétním úkolem, komorní a jasné dialogické scény – v jiných scénách si byli herci nejistí, nevěřili si tolik, upadali do všeobecnosti nebo dokonce hereckých škatulek. V takových momentech i divák pociťoval délku přestavení, zde se proto naskytá nejvíce prostoru pro soubor, jak pracovat dál, jak prohlubovat jistotu, energii jednání, a tím i její přenos na diváka.

Čas plyne, malý sboreček svým úžasným zpěvem dotváří atmosféru městečka, většinou příliš nevadí, že písně nejsou americké – kromě případů písní notoricky známých a zprofanovaných školní výukou.

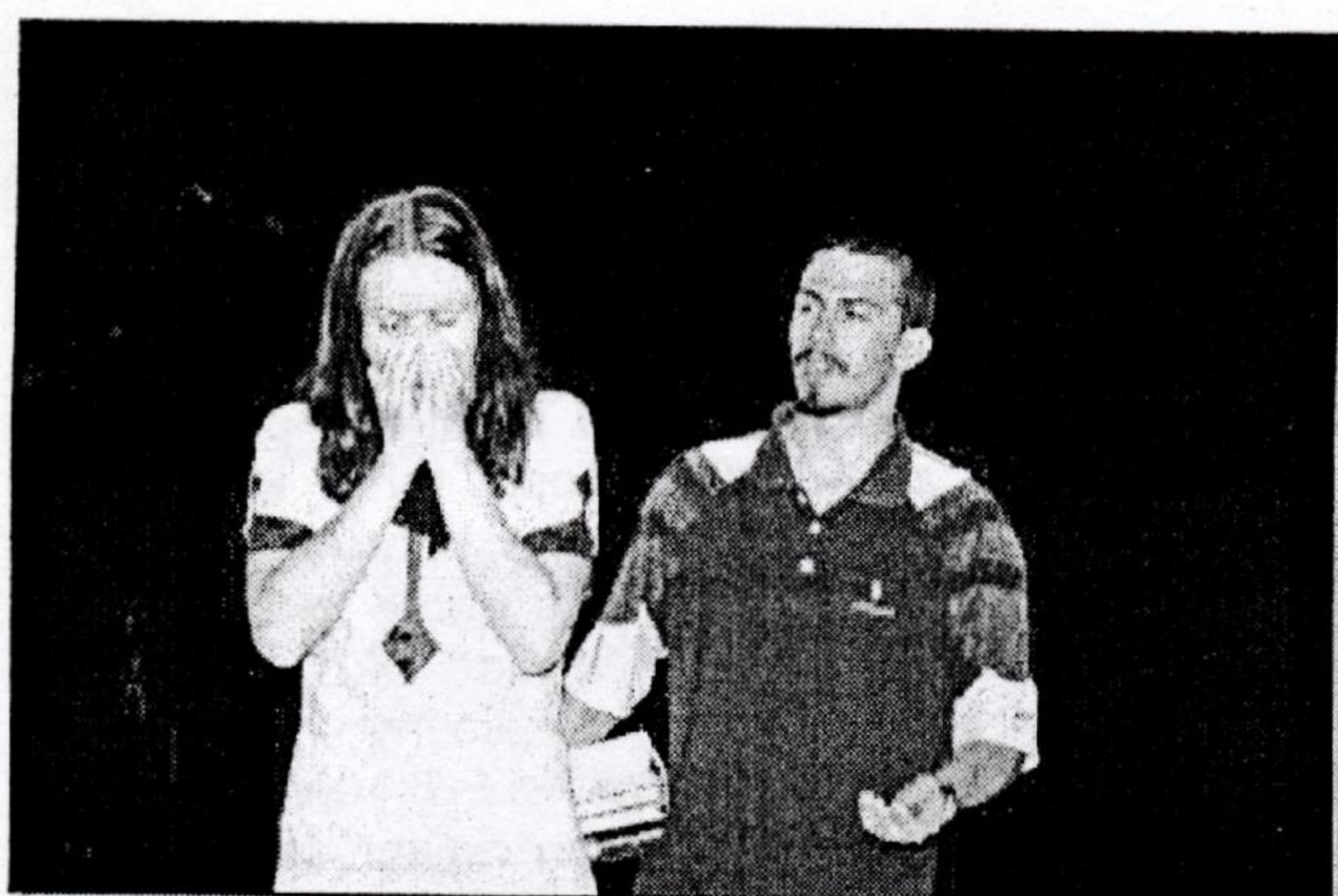

Třetí dějství po přestávce je již zcela jiné. Vědomí času, osudu, otázky existence a touhy po návratu ze smrti, pohled na mraveniště lidí, které je zdánlivě mimo mne, ale emoce z něj stoupající mne stále zasahují – společně se sevřenější inscenační formou a jasným znakovým inscenováním – to vše přináší skutečný vrchol představení, kdy divák zapomíná na čas prosezený na židli hlediště a jde se souborem naplno.

Vcelku jsem z představení odcházel s dobrým pocitem. Hlavou mi sice bude stále vrtat stará indiánská jednotka měření atmosférických srážek 1 inoh, nedostatečné zeměpisné souřadnice městečka, které ukazují na čtyři místa na zeměkouli zároveň, i primitivně podlézavé aktualizace textu jmény místních kopců i lidí, podivné „fórky“ typu zahazování zkamenělin apod. Ale to už je zcela v jiném řádu, to je to „hemžení“, které není důležité.

Protože, jak zpívá Věra Weissarová v jedné ze svých emocemi naplněných písní, „život se musí prožít včas...“.

Stela Marko

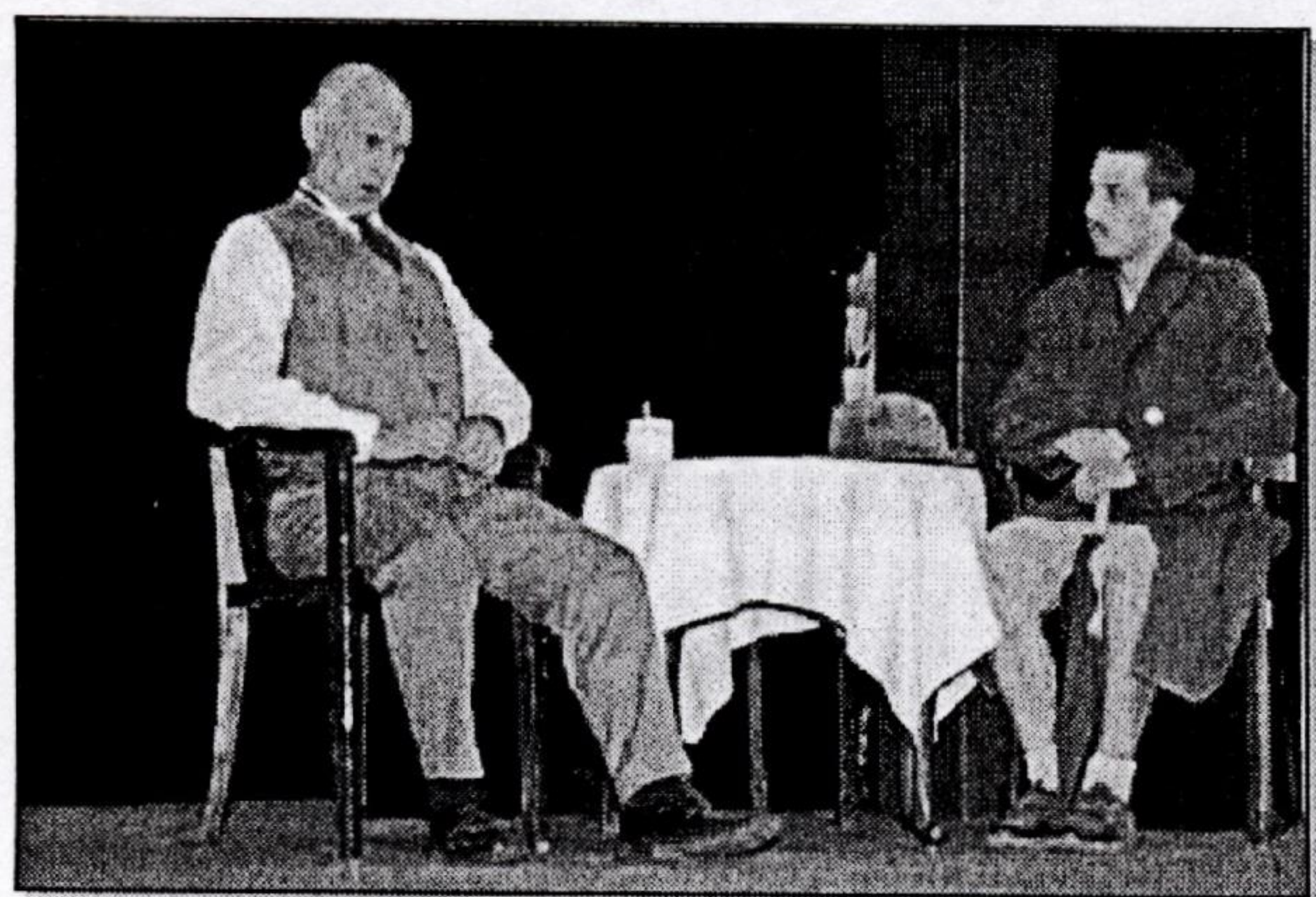
PRÁSK tajemnice na porotu:

V. Ondráček o zhlédnutém představení:

- Seděl bych tam rád ještě další hodinu. Zaplaťpánbůh k tomu nedošlo.

K. Tomas

- Vrtá mu hlavou, jednotka srážek inoh.

Který nápoj si dáváte obvykle v divadle ?

Když jdeme do divadla většina z nás o přestávce zamíří k baru. A pokud máte štěstí a dostanete se na řadu (někteří jdou štěstí naproti a řítí se k baru ještě než herci opustí jeviště), objednáte si nejčastěji:

• Kávu	6
• Džus	7
• Colu	2
• Víno	3
• Metropol	6
• Něco ostřejšího	0
• Nic	1

Jak je vidět vyhrál džus a to nás dost překvapilo. Mysleli jsme si, že v našem kraji vyhraje víno. O oblibě bolederické kávy a Metropolu jsme si byli jisti. Výsledky ankety bude použit při objednávce zboží do baru (takže žádný fernet nebude).

Pozn.: Pan farář odpověděl, že si dá to, na co ho kdo pozve. A já se přidávám.

Jak to viděl SNUaP

Pokud nevíte, co se skrývá pod tajuplnou zkratkou SNUaP, pak vězte, že je to dvojice mladých divadelníků, kteří se rozhodli, že budou hodnotit každou inscenaci po svém. Uvidíme, jak se jejich výroky budou lišit od oficiální poroty. Tentokrát se podívali na Naše městečko.

Dnešní představení bylo tak trochu z vážnějšího soudku. Když jsem se poprvé podíval do programu a uviděl jsem tam, že představení má trvat 2 hodiny 40 minut, tak jsem se zděsil. Co tam proboha budu tak dlouho dělat? Měl jsem tam co dělat. I když před koncem první půlky se mnou šli všichni čerti, ta druhá polovina opravdu stála za to. Celé to představení bylo opravdu svérázné. Nejdříve mě zaujala scéna, která byla opravdu jednoduše vyřešena a nebylo tam nic, co by mi vadilo. S kostýmy jsem měl trošku problém, jelikož i přes většinu historických (mohu-li tak nazvat kostýmy z počátku 20.století) kostýmů zde byli herci, kteří byli oblečeni do současnosti a tím pádem mě ten dojem trošičku rušili. Co se týče hereckých výkonů, tak ty byly sehrány na výbornou. Zvláště pak postava režiséra byla, co se týče mluveného projevu, snad bez chyby. Co k tomu dodat? Snad jenom to, že dlouhé neznamená nudné. Ba právě naopak.

Nejmenovaný porotce se brání:

V rozhovoru ve Forbíně č. 5 na jednu z otázek odpověděl: „Prase – prase je hravé, prase, to pobaví.“

Při opisování textu nejmenovaný člen SNUaP udělal překlep a prase zaměnil za práci.

Otázky pro Ivu Kahounovou

V našem „křesle pro hosta“ jsme po celou přehlídku zpovídali pány porotce. Teď je řada na té, která jim dosud otázky pokládala, tajemnici poroty Ivu Kahounovou. Otázky pro ni si vymysleli sami porotci, takže ...

Proč práskáš?

Aby byla legrace.

Co za to máš a jaký je tvůj vztah k Merlinovi?
(pozn. red.: Merlin je pes nejmenovaného porotce, který sdílí kancelář s Ivou)

Mám za to pouze spoustu připomínek od jednoho nejmenovaného předsedy poroty.

Merlina mám nejraději, když je hodně daleko a neočuchává mě.

Praha nebo Boleradice?

Divná otázka. Boleradice!!!

Co ti dává divadlo?

Radost, potěšení, kamarády.

Jakou mužskou roli by sis zahrála?

Hamleta.

Nosíš ponožky? Jaké barvy?

Hmm, nosím. Barvy tělové. Ale mým snem je mít ponožky s vyšitým jelenem.

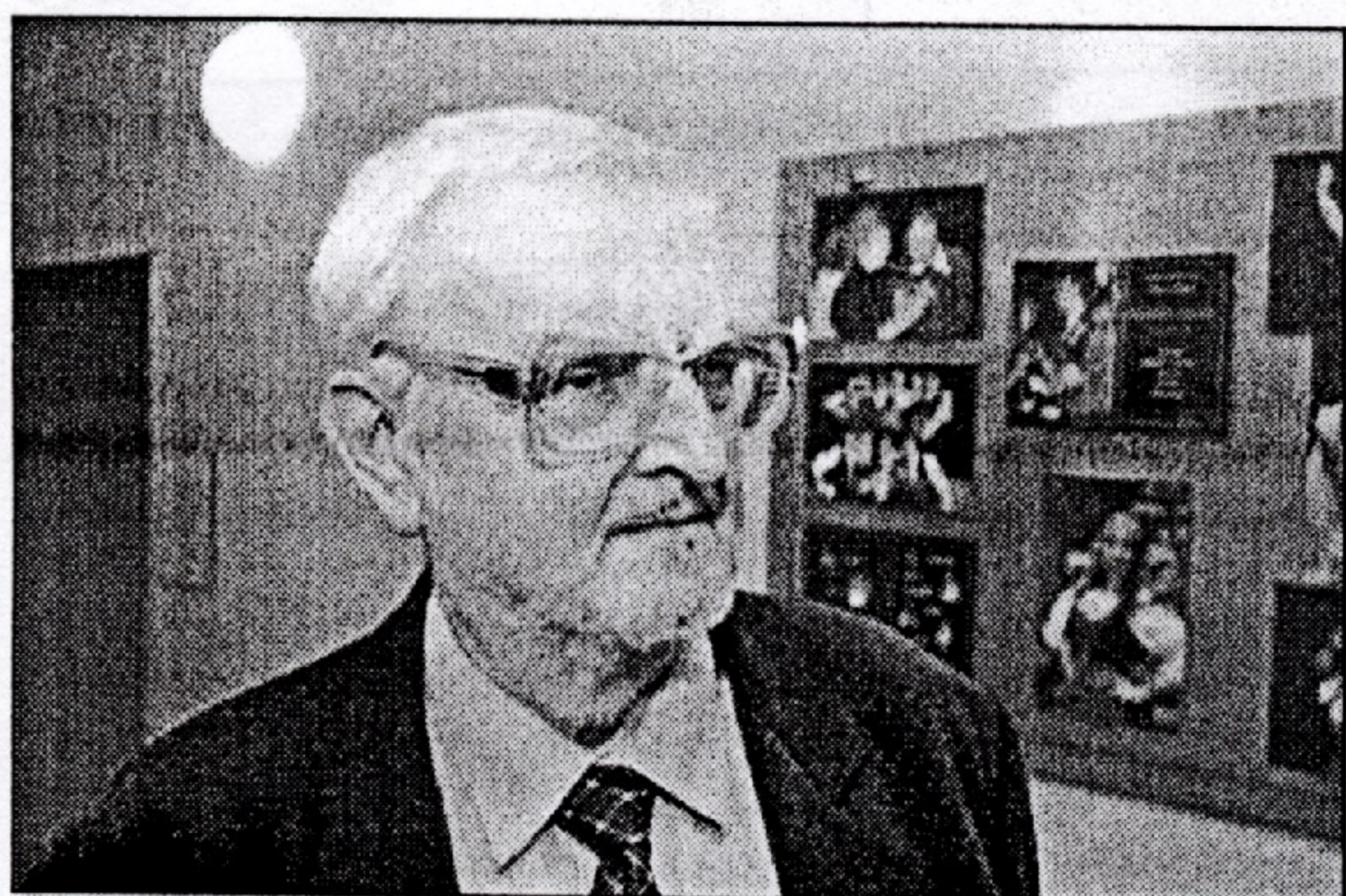
Které domácí práce nenávidíš?

Všechny.

Chtěli byste bydlet v malém městečku nebo ve velkoměstě ?

Tato otázka směřovala k hercům z Újezda po jejich představení Naše městečko.

- V městečku. Je tam míň hluku, prachu a špíny.
- Městečko. Je to tam klidnější.
- Velkoměsto. Život, byznys, prachy, bary, ...
- Městečko, protože jsme o tom teď hráli. V takovém městečku bych rád žil, protože tam jsou lidi šťastní.

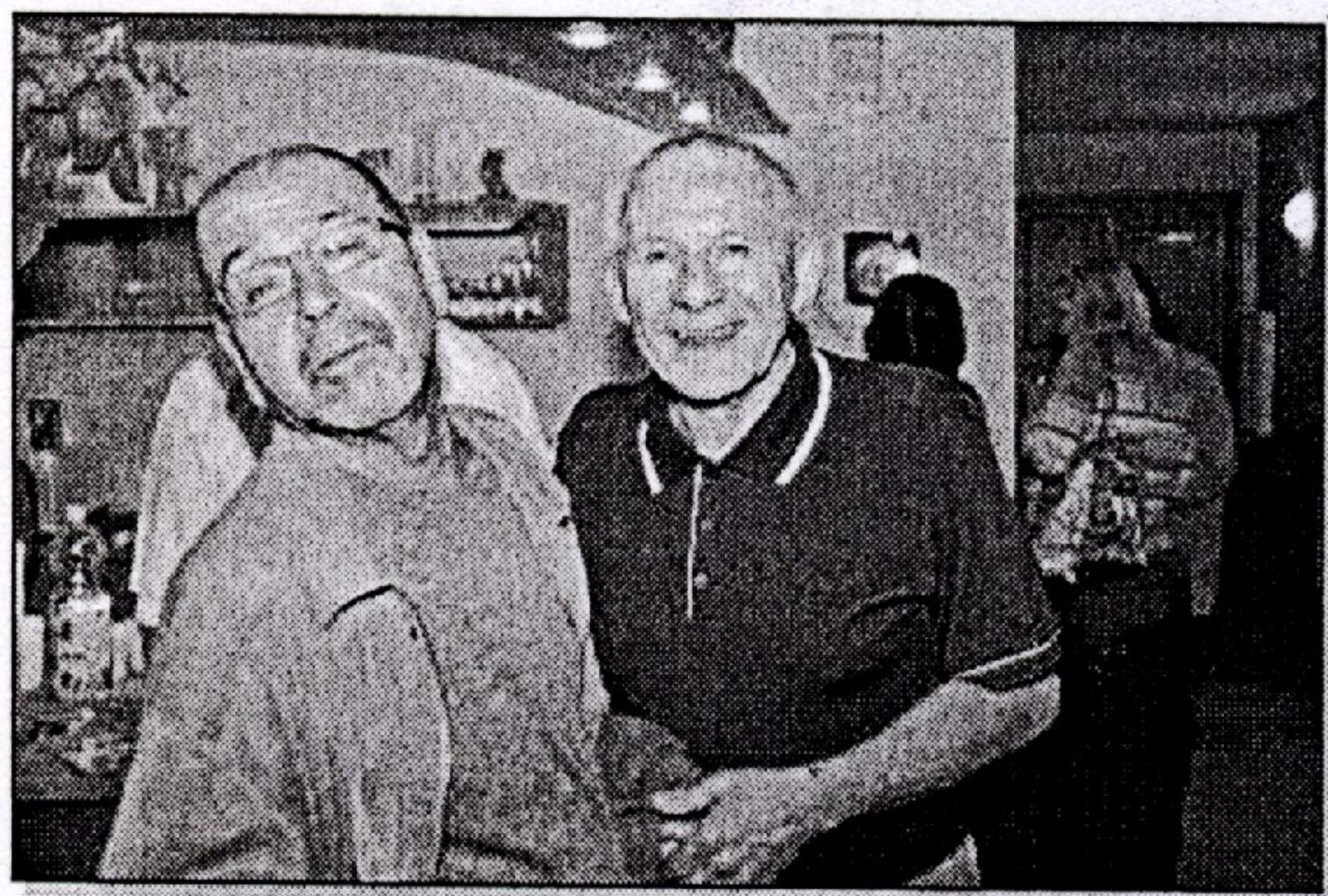

Vít Závodský si váží toho, co se v Boleradicích vybudovalo

Na představení Naše městečko divadelního souboru z Újezda u Brna jsme zastihli brněnského kritika Víta Závodského a o přestávce mu položili dvě otázky:

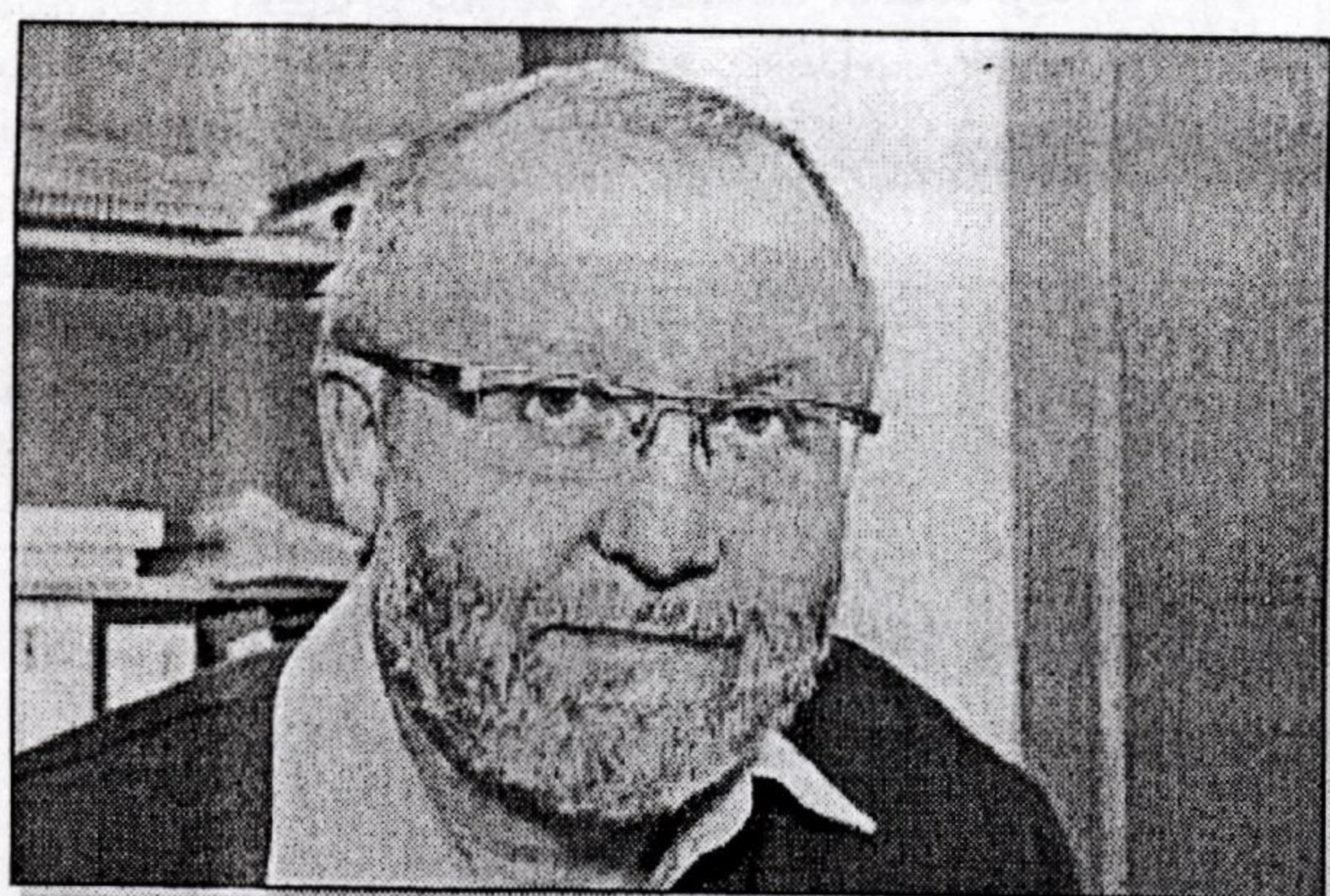
Jak se Vám líbilo toto představení? Dá se říci, že ten soubor léta znám. Udržuje si svou úroveň. Přijel jsem sem hlavně kvůli tomu, že jsem chtěl vidět pana Doležala. Představení má svou člověčinu. Je tam sice trochu problém s temporytmem. Kdyby se to vyřešilo bylo by to představení divácky ještě zajímavější.

A jak se Vám líbí atmosféra přehlídky? Jsem tu poprvé, takže to nemohu moc komentovat. Domácí soubor ale znám z Hronova a hodnotil jsem jeho Noc pastýřů na přehlídce v Hodoníně, kde jste získali celou řadu hereckých ocenění. Velice si vážím toho, jak jste to tady dokázali vybudovat.

Dva Jirkové: Merlíček a Staněk se o přestávce u baru výborně bavili. Jestli na to měla vliv shlédnutá inscenace nebo to, co si dali v baru, se nám nepodařilo zjistit.

Jiří Němec pracuje na Databázi amatérské divadla

Jiří Němec, který na letošní přehlídce vedl seminář na téma Databáze amatérského divadla, je pracovník NIPOSu. Kromě práce na tomto projektu se podílí na vzniku a doplňování expozice Muzea amatérského divadla v Miletíně. Je jeden z autorů publikace Malované divadelní opony, která má vyjít v roce 2010.

„Databáze Českého amatérského divadla vznikla ze čtyř publikací, které NIPOS vydal: Cesty, Bibliografie a dva díly Místopisu českého amatérského divadla,“ vysvětluje Jirka Němec. „S rozvojem internetu se totiž začaly převádět data z tištěných publikací do elektronické podoby.“

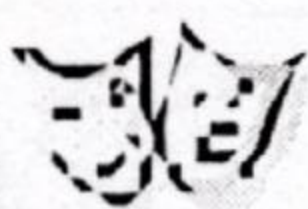
Kolik toho už máte podchyceno? „Dnes je v ní zaznamenáno na 9 a půl tisíce obcí, měst a místních částí, více jak 26 tisíc divadelních souborů a tisícovka osobností. Součástí je i zaznamenaná ochotnická činnost krajanů ve světě např. v USA, Argentíně, Austrálii, Rusku, Ukrajině a dalších okolních státech. Zpracovány jsou i údaje o přehlídkách a festivalech od krajských až po národní. Součástí je i obsáhlá bibliografie zachycující brožury, slovníky a encyklopedie, kde se psalo o amatérském divadle. V databázi máme také 23 tisíc fotografií.“

Proč se vůbec tato databáze začala tvořit? „Cílem je zachovat a zdokumentovat ochotnickou činnost národa. Divadlo na obci bylo často jediným spolkovým hnutím, kde se potíralo sociální postavení členů. Vedle sebe stáli na jevišti lékárník, statkář nebo dělník. Je to jediná databáze svého druhu na světě. Zachycuje veškerou ochotnickou činnost od nejmenší víscky až po Prahu.“

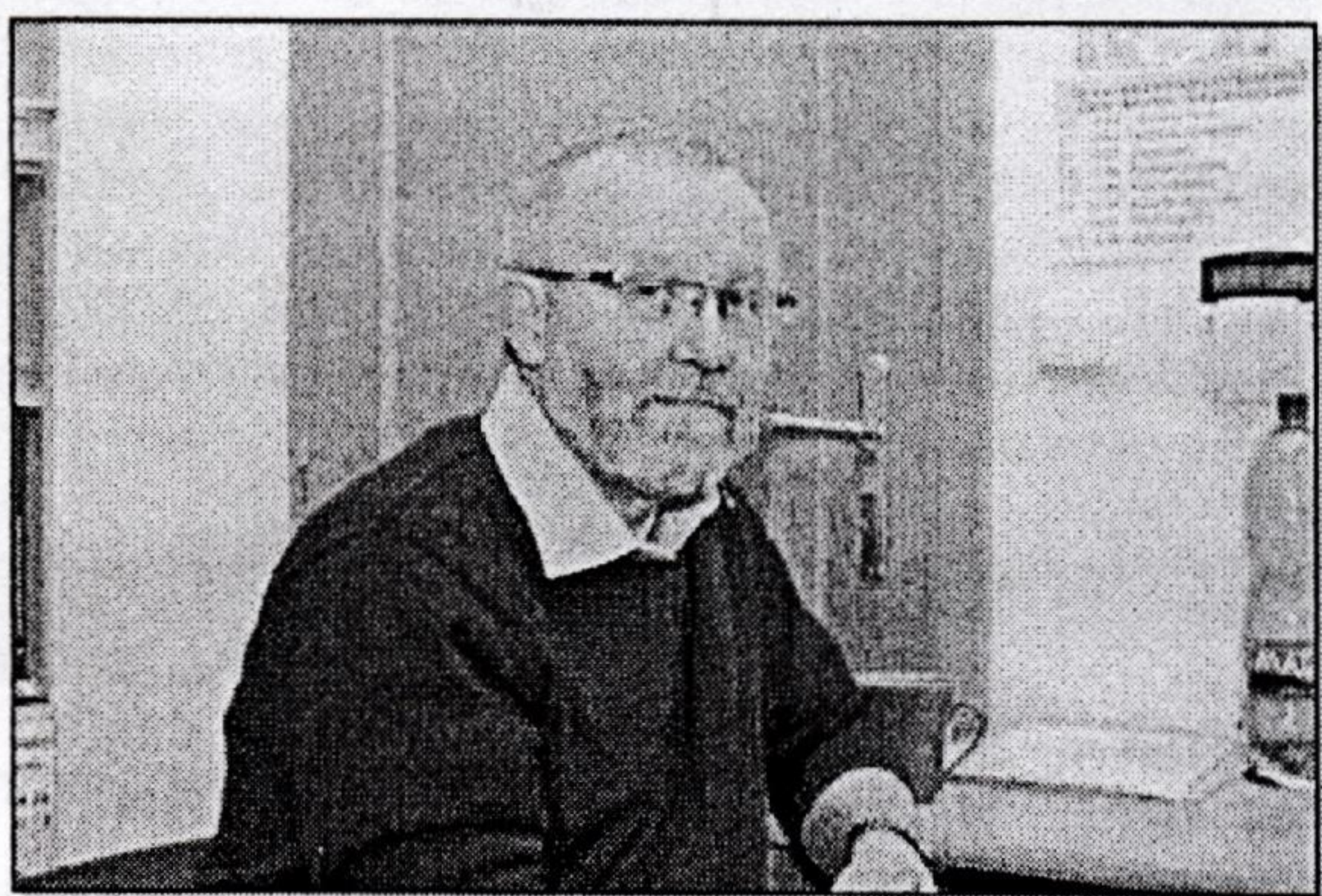
Jak se dá do takovéto databáze přispívat? „Celá databáze se nachází na www.amaterskedivadlo.cz. Na všech stránkách je možné přímo vepsat námět či připomínku a odeslat ji tvůrcům databáze. K osobnostem existují šablony, které vedou poskytovatele k doplnění údajů.“

Nemůže se ale stát, že by si někdo vymyslel, že je „velký ochotník“ a chtěl v databázi publikovat nepravdivé údaje? „To se může stát, ale než se dají nějaké informace do oběhu, tak se ověřují. Zadavatel pošle informace tvůrcům a teprve oni to dají na internet. Tím je to chráněné. Oni také chtějí všechny údaje doložit např. fotografiemi, programy, plakáty, ...“

- pokračování -

Jak se dají v databázi vyhledávat informace?
„Vyhledávání je možné podle obcí, osobností, souborů či přehlídek, ale také podle okresů a krajů.“
Čím chtějí tvůrci databáze tento projekt obohatit v budoucnu? „Naší snahou je, aby se mimo fotografií objevovaly v databázi i audio a videonahrávky.“

Dnes večer uvidíte: DS Loutky bez nitek – Pírko z anděla

Slovo o souboru

Divadelně hudební soubor, vznikl povětšinou ze členů vokálního souboru Solia. Soustředí se na autorské muzikálové příběhy. Charakterizuje jej 6 herců, malý počet kulís i rekvizit, což dává prostor divákově fantazii, také náznakovost, symboličnost, experimentálnost a krátké stručné dialogy. Důraz je kladen na herecký výkon, hluboké vyjádření pocitu zesíleného písněmi, které píší, textují a nahrávají skladatelští nadšenci, profesionálové i samotní členové souboru. Soubor zpívá na half-plyback (živé zpěvy do nahrané hudby za pomoci zvukařské aparatury a mikroportů).

Slovo o hře

Pírko z anděla je stříhový příběh, který oplývá mnoha emocionálními polohami. Komédie i tragédie zde krácejí přitisknuty ruku v ruce. Toliko kapku z obsahu:

Rozjařená skupinka mladých lidí si slíbí přátelství až do smrti. Někteří z nich však o tomto slibu začnou pochybovat. Po hádce se rozhodnou, že si zahrají divadlo o síle svého kamarádství. Rozdělí si kladné i záporné role a začínají postavy ztělesňovat. Bezstarostný začátek však přechází v nečekaný průběh. Po čase se začínají smazávat hranice mezi divadlem a realitou, někteří se obrátí v přízraky, jiní v anděle.

Tři otázky pro: Libora Stehlíka

Místostarosta Boleradic Libor Stehlík patří k dlouholetým členům divadelního spolku bratři Mrštíků. Vzhledem k tomu, že starosta Jan Koráb onemocněl, je na letošní přehlídce i oficiálním zástupcem městyse Boleradice. Ale nejen to. Mohli jsme ho také vidět jako pečovatele souboru z Jedovnic.

Proč právě Jedovnice? Mám k nim rodinný vztah. Hraje tam už delší dobu můj bratr a teď i synovec. . Znáám jejich styl, co preferují, takže jsem se na jejich představení dobře bavil.

O tobě je známo, že máš dvě velké záliby: divadlo a létání. K čemu inklinuješ víc? Oboje má podobné kouzlo, i když by se zdálo, že je to odlišná kratochvíle. U obojího se musíte oprostit od problémů všedního dne. Každá chyba bude u obojího potrestaná.

Která z tvých dosavadních rolí se ti hrála nejlíp a která tě ještě láká? Nejvíc vzpomínám na Filipa ve hře Jak je důležité mít Filipa. A je pravda, že jsem si chtěl stříhnout Francka v Maryši ale teď to už nepůjde. Dnes už hlavně něco veselého. Dramatické role mi nikdy nešly. *(později přiznal, že na radnici je to taky dost velké drama. A občas i komedie.)*

Recepty slavných herců:

Kuřecí prsíčka na Nivě podle Jiřiny Jiráskové

1 balení kuřecích prsíček , niva (podle chuti, čím víc tím lépe), sojová omáčka, sůl, pepř, tmavou jíšku, sklenka vody, olej

Kuřecí prsíčka si nakrájíme na kostičky, dáme na rozpálenou pánev s olejem, osolíme (ale jen tak s mírou nevíte jak bude slaná Niva) a opeříme.

Až bude maso skoro hotové nadrobíte na maso Nivu a necháte ji rozpustit -- až bude rozpuštěná, dochutíte sojovou omáčkou či solí (se sojovou omáčkou nemusíte šetřit, dávám tam skoro půlku sojové omáčky).

Pokud chcete víc omáčky, přilejete vodu, poté ještě znovu dochutit. Dovedeme k varu a zahustíme trochou tmavé jíšky.

Kdo dostane Cenu diváka ?

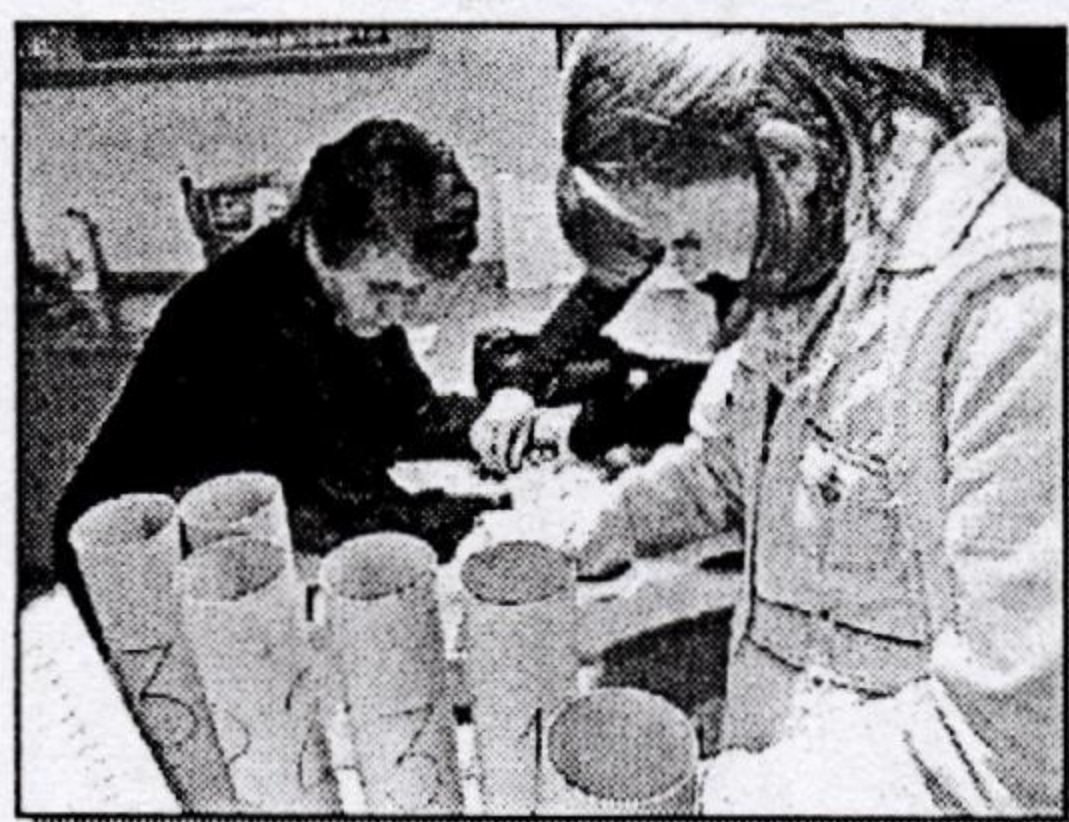
Jednou z novinek letošního festivalu je udělování Ceny diváka. Tu určí návštěvníci jednotlivých představení tak, že vhodí kuličku do nádoby po skončení představení. Každá nádoba je označena známkou jako ve škole:

- 1 výborný
- 2 dobrý
- 3 nic moc

Cenu diváka pak obdrží ten soubor, který bude mít nejlepší průměrnou známku.

A jaký je průběžný stav hlasování?

soubor	celkem hlasovalo	známka			průměr
		1	2	3	
DS Boleradice Cikánský baron	147	141	6	0	1,04
CR Sivice Hospoda na mýtince	49	33	14	2	1,38
DS Jedovnice Parohaté pověsti	59	40	12	7	1,41
DS Újezd u Brna Naše městečko	46	26	16	4	1,52
DS Starovičky Treperendy	77	44	23	10	1,56

Výrok dne:

Pan farář Zbožínek po shlédnutí inscenace Naše městečko:

Po tomto představení mám pocit, jako bych ve dvou hodinách přečetl celého Jiráska.

Foto dne:

Neschovávejte se za Forbínu pane Faráři. My víme, že nevynecháte jediné představení festivalu.

Změna programu vyhrazena!

Kontakt

*Divadelní spolek
bratří Mrštíků
Boleradice, 691 12*

tel.: +420 519 423 190

e-mail:

info@boleradice-divadlo.cz

www.boleradice-divadlo.cz

K uskutečnění Krajské divadelní
přehlídky vesnických ochotnických
souborů přispěli

Ministerstvo kultury České republiky,
Jihomoravský kraj,
Městys Boleradice,

Břeclavský deník - týdeník Nový život,
Hustopečské listy,
Hustopečská televize,
Rádio JIH,
Týdeník Břeclavsko,

PRAMOS, a.s.,
POLYPLAST, s.r.o.,
MOSS plus a. s.,
DŮM ZDRAVÍ, spol. s r.o.,
MIKULICA s.r.o.,
MORAVIA PROPAG, s.r.o.,
REKLAMNÍ AGENTURA D-D,
Josef Mikel - autobusová doprava,
Orel jednota Boleradice,
Voda topení plyn Ladislav Horák,
Advokátní kancelář JUDr. Jiří Funk,
Klempířství a zámečnictví Novotňák Soukup,
Hospodářské potřeby Hana a Petr Vystoupilovi,
Keramická dílna Šemorovi,
Restaurace Hoško Boleradice,
Vinařství P + M Korábovi,
Vinařství Šlancar,
Vinařství U Samsonů

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice,
pořadatel přehlídky,
všem za poskytnutou pomoc srdečně děkuje.

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice,